

"Pitao sam se da li da uzmem ovu ulogu, jer nisam znao ni što bih donio na dar ni što bih rekao Isusu. Ruke su mi prazne, srce mi je puno želja, sreće i nade. Mojom dušom često prolaze nemiri, pitanja, osjećaji krivnje i sumnja. Moja je budućnost vrlo neizvjesna. Doista ti nemam što ponuditi božansko dijete, zato ti darujem ovaj prazan list. Znam da si došao da nam doneseš novu nadu. Vidi, moja je nutrina prazna, ali srce je otvoreno i spremno prihvatiti riječi koje ispisuješ na ovaj bijeli papir moga života. Ti si tu i nadam se da će se sve promjeniti..." (Bruno Ferrero)

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJ. - sv. Stjepan - 7.30 + Skupnjak Stjepan, Franjo i Agneza
17.00 - skupna sv. misa!

UTORAK - sv. Ivan 7.30 + Mišak Branko god.

SRIJEDA - Nevina dječica 7.30 + Kosec Ivan god. i Marija

ČETVRTAK - 7.30 + Mlakar Stjepan god.

PETAK - 7.30 + Butum Anto

SUBOTA - sv. Silvestar - u 17.00 - Zahvalnica - skupna sv. misa!

NEDJELJA - NOVA GODINA - Svetkovina Marije Bogorodice
7.30 + župna

9.30 + Mišak Antun god. Kenji pavao, Štefanija i Vladimir

11.00 + Mišak Ivan god. Franciska i Barbir Stjepan

„Čestit Vam Božić želimo
jer Isus jedina je nada:
da svijetom odsad zauvijek
samo njegova ljubav vlada!“

Blagoslovljen Božić želi Vam Uredništvo Župnog listića!

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vuščić; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
prosinac, 2011. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 5 (161)

25. prosinca 2011.

BOŽIĆ – ROĐENJE ISUSOVO

Psalam 98

*Svi krajevi svijeta
vidješe spasenje Boga našega.*

Pjevajte Gospodinu pjesmu novu,
jer učini djela čudesna.
Pobjedu mu pribavi desnica njegova
i sveta mišica njegova.

Gospodin obznani spasenje svoje,
pred poganima pravednost objavi.
Spomenu se dobrote svoje i vjernosti
prema domu Izraelovu.

Svi krajevi svijeta vidješe
spasenje Boga našega.
Sva zemljo, poklikni Gospodinu,
raduj se, kliči i pjevaj!

Zapjevajte Gospodinu uz citru,
uz citru i zvuke glazbala,
uz trublje i zvuke rogova:
kličite Gospodinu kralju!

Ulazna pjesma

Dijete nam se
rodilo,
sina dobismo;
na plećima
mu je vlast.
Ime mu je:
Anđeo
velikoga
savjeta.

BOŽIĆNA ČESTITKA

Draga kršćanska braćo i sestre!

Uvijek sam u nedoumici kad treba reći riječ o Božiću, kada treba dati neku poruku o tom otajstvu. Nije teško govoriti o samoj proslavi Božića, o tradiciji, o običajima, o božićnim pjesmama, no kako govoriti o otajstvu utjelovljenja. Moglo bi se puno govoriti, ali kako izreći sadržajnu poruku, kako uopće reći ljudsku riječ o Božjoj riječi, o utjelovljenju Božje riječi. Svjesni smo da je naš ljudski govor o tom otajstvu mucanje. Rado bih rekao s prorokom Jeremijom: Ne umijem govoriti, dijete sam. Ali onda osjetim i odgovor na tu teškoću da ne govorim ja po svojim ljudskim sposobnostima, nego mi pomaže Onaj kojemu vjerujem i koji me je pozvao u službu apostolskih nasljednika. Tada mi je već lakše postaviti pitanje samom sebi, a onda i onima koji su povjereni mojoj pastirskoj službi. Slušamo li mi danas Boga koji govori?

Često mi se čini da smo mi ljudi slični učenicima jednoga razreda koji očekuju učitelja. U razredu je žamor, često vika, svađa, tučnjava, skakanje po klupama. Tako da nismo ni čuli kad je učitelj došao. Možda ga i opazimo ili su nas redari na to upozorili, nakratko se smirimo, ali nastavljamo i dalje brbljati, došaptavati se ili možda ispod klupe vadimo kakvo zanimljivo štivo jer nam je učitelj nezanimljiv i dosadan. Nismo li mu dali nadimak "fosil"? Pomalo smo zavidni onima koji su "markirali" jer se sada lijepo provode u nekom društvu po kafićima, uz piće i cigarete, a možda i drogu. No, učitelj je ustrajan u govoru i poučavanju. On zna i vidi da ima i onih koji su zainteresirani, koji slušaju njegovo izlaganje i pomno ga bilježe. Takve ostali učenici nazivaju "štreberima" ili ako prijedemo na područje vjere "pobožnjacima". Možemo li reći da se ljudi u svijetu ponašaju poput učenika u ovom razredu u odnosu na dolazak nebeskog Učitelja? Prepoznamo li vrednote o kojima govori taj Učitelj? Jesmo li uopće spremni slušati ne samo ušima, nego razumom, srcem i cijelim bićem?

Božić je raspjevani blagdan. Naše hrvatske božićne pjesme su melodiozne, lako ih naučimo i rado pjevamo. No, i njihov sadržaj je bogat porukom. Potrebno je čuti glas. Taj glas teško se čuje u ovom našem vremenu buke i galame i pitamo se: gdje su pedagozi suvremenog čovjeka koji će upozoravati: „svaki narod čuj, čuj.“ Nismo li često puta gluhi na poziv: „to otajstvo čuj, čuj.“ Potrebno je čuti otajstvo, koje se može čuti samo u poniznosti srca poput Isusove majke Marije.

Stoga želim svima nama da budemo budni i da slušamo Božić.

Josip Mrzljak, varaždinski biskup

BOŽIĆNA PRIČA

Djeca su iz oratorija pripremila božićnu priredbu. Napisali su tekstove za anđele, za pastire, za Mariju i Josipa, čak su vol i magarac dobili uloge. Kad su se birali glumci, nastale su prave nevolje: svi su željeli uloge Josipa i Marije, a nitko nije htio glumiti magarca. Na kraju su odlučili da magarac bude Lucijin pas. Bio je povelik i miran, a s umjetnim ušima moglo se i pomisliti da je riječ o kakvom malom magarčiću. Bojali su se jedino da usred priredbe ne počne lajati... Kad je sestra Renata vidjela generalnu probu primijetila je: "Zaboravili ste kraljeve!" Režiser Mladen se uhvati za glavu: "Do Božića je još svega par dana! Gdje pronaći kraljeve u tako kratko vrijeme?" Tada se u cijelu stvar umješao kapelan Drago. "Pronađimo tri čovjeka u župi i objasnimo im da trebaju odglumiti moderne kraljeve. Neka dođu u svojoj svakodnevnoj odjeći i Djetetu Isusu donesu darove po vlastitu izboru. Sve što im valja učiniti jest objasniti što ih je potaklo da izaberu taj dar." Glumačka ekipa dala se na posao. U roku od dva sata pronađena su trojica kraljeva. Na Badnju večer, mala je župna dvorana bila puna. Djeca su dala sve od sebe i priredba je nailazila na dobar prijem, što se moglo vidjeti iz srdačnog pljeska na kraju prvog čina. U drugom činu pas-magarac se uspavao, a i Josipova se brada dobro držala. Kad je došlo vrijeme da nastupe kraljevi, gledalište je postalo posebno radoznalo. Prvi kralj je bio čovjek pedesetih godina, otac petero djece, zaposlen u općini, u ruci je držao štaku. Prislonio ju je uz jaslice i rekao: "Prije tri godine imao sam tešku prometnu nestreću, izravan sudar. Završio sam u bolnici s nekoliko lomova. Liječnici nisu bili optimisti glede moga oporavka, pa su bili suzdržani u predviđanjima o obećanjima. Od tog trenutka ja sam bio zadovoljan i Bogu zahvalan za svaki, pa i najmanji znak poboljšanja: kad sam počeo micati glavom ili prstima, kad sam se podigao i sjeo i tako dalje. Za nekoliko mjeseci provedenih u bolnici promjenio sam se. Postao sam ponizan i uvelike se radovao svemu što imam, naučio sam biti zahvalan za sitnice i svakodnevicu koju prije nisam ni zapažao. Donosim ovu štaku Isusu u znak svoje zahvalnosti. Drugi kralj bila je jedna žena, majka dvoje djece. Donijela je katekizam, stavila ga pored jaslica i rekla: "Dok su moja djeca bila mala i dok su me trebala, izvrsno sam se osjećala. Ali kad su dječaci odrasli, počela sam se osjećati nekorisnom. Shvatila sam da samosažaljenje nema smisla, pa sam se prijavila župniku da održavam vjeronauk maloj djeci. Tako sam svom životu ponovno vratila smisao. Osjećam se kao apostol, kao prorok; otvaram djeci obzore duha, to me ispunjava i oduševljava. Osjećam se korisnom, važnom i ostvarenom." Treći kralj bijaše mladić s bijelim papirom u ruci. Položio ga je u jaslice i rekao: *(nastavak na sljedećoj stranici)*